

„Jedna si BiH, jedina moja domovino“

Majko, šta to radiš?
Pišem pismo, sine.
Pročitat ćeš ga i zapamtiti.
Buduće generacije to moraju znati!

Postoji jedna zemlja mala,
onako sićušna, hvaliti se nije znala.
Skromna u duši, velikog srca,
čim je ugleda i kamen puca.

Koja je to zemlja, majko?

Naša Bosna sine, ta zemlja se zove.
Krvlju naslikana, ponosno odjekuje.
Zemlja posijana u zlatu
gdje mirisni ljiljani cvatu.

Našom Bosnom behari mirišu,
žubore bistri potoci i rijeke,
teče Una, Vrbas, Drina,
kao u bajci, svud milina.

Našom Bosnom sevdah se pjeva.
Kujundžije i kazandžije odjekuju,
godinama pišu na bakrenim plohama
filigransku priču bosansku.

Našom Bosnom odiše miris baklava,
na Baščaršiji hurmašice
izliječe i ako si bolestan,
a pred ćevapima niko ne ostane ravnodušan.

Našom Bosnom leže stećci,
čari su njihove kao u bajci.
Plače bolno mezarje šehida,
doziva stara majka, puna jada.

Našu Bosnu svi su htjeli,
san im je bio uništiti,
krvave tragove za sobom ostaviti,
crvenom je bojom obojiti.

Zar Bosna majko nekome smeta?
Tako blaga, mirna, umjerena,
mirisna poput najljepšeg cvijeta.
Po ljepotama, ures je svijeta.

Što je lome sine, ona sve jača.
Uništiti takav cvijet,
zlo je bez presedana
gdje god pogledaš, nema mahana.

Našom Bosnom čuju se ezani s munara,
odjekuju zvona na crkvama.
Primit će te u svoje ognjište,
makar bio i prosjak neznani.

Naša Bosna je mukom sijana.
Kad kročiš na njeno tvrdo tlo,
nemoj da žuriš, koračaj Bosnom tiše.
Udahni svjež vazduh i osjeti jake, bosanske kiše.

Naša Bosna vezena je ćilimom
pa kad uđeš na njene granice,
umij se i bos kreni niz strme kaldrme,
da čist i mirisni cvijet ne ukaljaš!

Za kraj da ti kažem, sine:
Ova zemlja o kojoj ti cijelo vrijeme pričam,
živjela je dugo, živi i živjet će!
Dok je sinova njenih, niko pokoriti je neće.

Naša Bosna je neuništiva, neponovljiva,
prkosna, san o sreći.
Bossanium, jedina,
emanet nam je povjereni.

Nju, nikad podijeljenu, uništenu, slomljenu,
nosi u zjenici oka i čuvaj u srcu.
Srnu u trnju gonjenu,
našu jedinu, Bosnu i Hercegovinu!

Zapamti, sine!

Hoću majko...